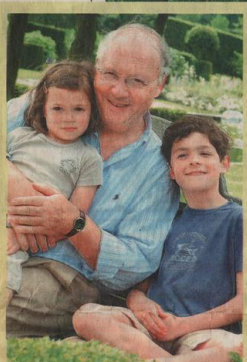

ZOMER & TV WEEKEND

relax@hln.be
tv@hln.be

BINNENKIJKEN IN **DE TUIN** VAN DE FAMILIE ONCLIN

Strakke oase met een zee van speelruimte

■ Luc Onclin met kleinkinderen Lisa en Luca.
Foto's: Stefan Jacobs

In een keurslijf van hagen werkte Luc Onclin (61) met een beperkt pallet van wit en blauw. Enorme kristallen bellen dobberen op de strakke vijver en achteraan gaat de tuin op in de vrije natuur. Onclins tuin in Sint-Martens-Bodegem haalde dit jaar terecht zilver in de wedstrijd 'De Vlaamse tuinaannemer'. «Het onderhoud valt mee. Ik wil geen slaaf zijn van mijn tuin. Erin werken, moet ontspanning blijven. En ik ben ook blij dat het een beetje een speeltuin is», aldus Luc. Zijn kleinkinderen Luca (8) en Lisa (6) komen dan ook graag op bezoek.

PATRICK RETOUR

immOnet

Kijk snel op pagina 50, 52 en 54

autoZone.be

Kijk snel op pagina 56 en 60

■ Een poort naast het huis leidt je binnen in een gang van groen.

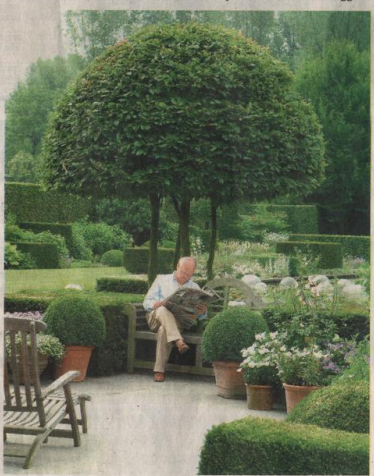

■ Hagen en snoelvormen geven het tuinconcept een ruggengraat.

Vervolg van blz. 49

«Wij hebben al veel van de wereld gezien, maar overal krijgen we na een tijdje heimwee naar onze tuin. Hier is het altijd vakantie»

grandiflora en Adelaide rozen geven ons met hun geur en kleur een voorsmaakje van het paradijs dat zich achter het huis uitstrekt. «Toen ik hier in 1991 met mijn vrouw Magda kwam wonen, stond de tuin vol distels», vertelt onze gastheer, die voor zijn pensionering voorzitter was van de beheerraad

■ Vier beuken vormen samen een hoedje waaronder het zalig verpozen is.

van de Dexia bank. «Ik hoor het mijn buurman nog zeggen: 'Luc, daar raak je nooit van verlost'. En toch is het ons gelukt, hier groeien al jaren geen distels meer. We hebben nogtans geen chemische middelen gebruikt. Het devies 'de aanhouder wint' is hier van toepassing. Door de distels keer op keer de kop af te hakken, hebben we hen het leven zuur gemaakt, zo simpel is het.» «Bij het uitgraven van de vijver is er een fout gebeurd», stelt Luc. «In plaats van de vruchtbare grond ter plekke te benutten, hebben we hem naar achteren gevoerd. Links werd dan grond aangevoerd om het terrein wat op te hogen. Het is opvallend hoe het gazon en de planten het daar veel moeilijker hebben. De borders kunnen daar champignonmest gebruiken en het gazon kan niet zonder een organische bemesting in april en mei.»

Beukenhoedje

De haag in groene beuk deed het rechts wel goed, maar was links zo aan het zieltogen dat ze vervangen moest worden. «We hebben dan gekozen voor een haag in herrelaar en dat is wel een succes.» Hagen en snoelvormen geven het concept als het ware een ruggengraat.

graat. Hier zijn gebruikt: taxus, buxus, groene beuk en herrelaar. Leuk gedaan: soms vormen vier beuken samen een hoedje. Door de verschillende soorten groen oogt het geheel boeiend. Voordie inkleuring heeft men zich beperkt tot wit en blauw, kwestie van rust en eenheid te bewaren. Er zijn maar weinig weken in het jaar dat er niets in bloei staat. In februari is er helleborus. Viburnum kondigt de lente aan en de rozen gaan mee tot vlak voor de winter. Verder zetten floren, anemonen, asters, lavatera, delphinium, hortensia Annabel en daglies hun beste beentje voor. Zwanenbloem en iris- sen fleuren de vijverrand op.

Lekkende vijver

Je kunt niet omheen de vijver van liefst 27 m lang. Laatst moest hij worden leeggepompt omdat de folie gescheurd was. «Nu hebben we gewerkt met rubberflex van 0,5 mm dik. Die is 300% rekbaar. De folie is op maat gesneden en weegt 1.100 kg. De rand van de vijver bestaat uit blauwe hardsteen. Vroeger hadden we een rand in hout. Niet ideaal, want hout werkt. Door de zon raakte de folie op die plaats trouwens wat versleten en zo zijn lekkende vissen erin het water leven. De goudvissen, karpers

en stekelbaarden die indertijd zijn uitgezet, hebben zich aardig vermenigvuldigd. Het kuit dat aan de poten van de vogels kleef, heeft gezorgd voor een ferme populatie rietschors. «Klikkers en padden voelen zich thuis in onze vijver en het is heerlijk om bij valavond de zwaluwen te observeren. Zij duiken als iets het water in om te drinken en zich te wassen.»

Bolle kunst

«Dure vissen hebben we niet en dus mogen de reiger en de ijsvogel hier gerust komen eten. Het was voor hen wel even wennen aan de kristallen bollen. Mijn vriend, kunstenaar Frans Van Praet, heeft ze laten blazen in Tsjechië. Als je goed kijkt, zie je subtiele verschillen. Geen enkele bol is even groot en in het kristal zit een likje geel, blauw of groen. Elke bol hangt met een ketting vast. Er zit dus wel wat beweging in het kunstwerk, maar het blijft grosso modo zoals het werd uitgetekend. In de zomer lijkt het of de vissen grote bellen blazen tussen de planten en met sneeuw en ijs in de winter krijgt de waterpartij iets van een futuristisch landschap.» De kleinkinderen staan steeds onder toezicht als ze buiten spelen, want met een waterpartij kun je nooit voorzichtig genoeg zijn. «Onze zoon en schoonzoon hadden mekaar eens voor de grap in de vijver geduwd en zelfs hadden het moeilijk om er terug uit

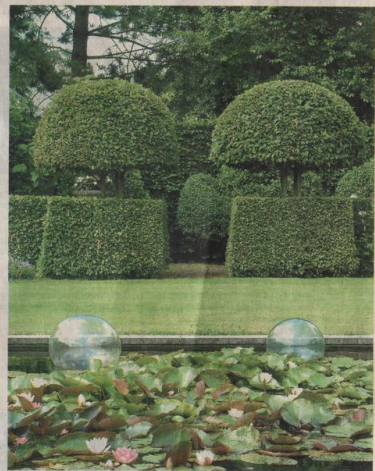
■ Achteraan de tuin ligt een verwilderd bos waar de kleinkinderen ravotten.

■ De vijver, 27 meter lang, werd opgeleurd met kristallen bollen die in Tsjechië werden geblazen. Foto's: Stefan Jacobs

■ Potten gevuld met datura, verbena, bacopa, surfinia en begonia.

■ De hagen in vorm snoeien, gebeurt in juni en september.

te klauteren. Het gevaar schuilt niet zozeer in de diepte, maar wel in het feit dat de bodem en de schuine zijanten zo glibberig zijn.»

Beperkt onderhoud

Het is een fabeltje dat er tuinen bestaan die totaal geen verzorging vragen. Hier is dat niet anders, maar men heeft alles gedaan om het onderhoud binnen de perken te houden. «Deze periode is het nodig om één keer in de maand het onkruid te wieden. In juni en september moeten de hagen in vorm gesnoeid worden. Buxus gebeurt manueel met de heggenschaar en de rest mag elektrisch. Mijn vrouw maait het gras en ik zorg voor de potten gevuld met datura, verbena, bacopa, surfinia en begonia.»

Treurlingen vormen achteraan een dreef en de restanten van de hagen zijn daar uitgegroeid tot flinke bomen. Onclin: «Goed dat het achterste deel van de tuin mag verwilderen, zo besparen we ons veel werk. Voor mijn kleinkinderen is ons bos een gedroomd speelterrein. Ze vinden het bovendien fijn om te helpen bij de opruim. Met hun wagentje voeren ze snoeisels en onkruid naar achter. Tuinieren is een spel en zo hoort het ook. Wij hebben al veel van de wereld gezien, maar overal krijgen we na een tijdje heimwee naar onze tuin. Hier is het altijd vakantie!»

Met dank aan tuinarchitecten Rik Olivier en Timothy Cools, Terbekestraat 62, 9320 Nieuwerkerken-Aalst, tel.: 053/83.21.90.